

La France & moi

Ze werken al jaren in Frankrijk en spreken Nederlands met een Frans accent. In deze rubriek vertellen Nederlanders over de charme en de valkuilen van het échte leven in Frankrijk. Deze editie: een fietsenmaker in Parijs.

Op klampen aan de Seine

Annemarie Laarhuis (54) uit Enschede woont al dertig jaar in Parijs. Hier trouwde ze, kreeg twee kinderen en leerde koken en fietsen repareren. In het 5e arrondissement runt ze haar fietsenmakerij Gepetto & Vélos. "Iedereen krijgt binnen één dag zijn of haar fiets gerepareerd terug, daar ben ik best trots op."

Hoe begon je Franse leven?

"Tja... de liefde, hè? Tijdens een vakantie in 1986 ontmoette ik de Tunesische Mohsen, letterlijk een liefde met verstrekende gevolgen. Zonder enige kennis van de Franse taal ben ik voor deze man neergestreken in Parijs."

Hoe heb je uiteindelijk de taal geleerd?

"Ik ben in een fastfoodrestaurant gaan werken. Taaltechnisch een sprong in het diepe, want ik verstond in het begin helemaal niets. Al die bestellingen, soms veertig man in één keer binnen voor de lunch, ik stond regelmatig te trillen van de stress. Na verloop van tijd vond ik een baan in een sterrenrestaurant waar de chef-kok, die toevallig ook uit Twente kwam, me een kans gaf als kok. We spraken met elkaar in ons dialect en met het personeel ons 'beste' Frans. Na dertig jaar Parijs spreek ik inmiddels Nederlands met een Frans accent én Twentse tongval."

Hoe kwam je op het idee om een fietsenmakerij te beginnen?

"Na jaren in de horeca te hebben gewerkt zocht ik een nieuwe uitdaging. In 1996 was er een enorme metrostaking in Parijs, waardoor tout Paris ging fietsen. Overal in de stad openden winkels met tweedehands fietsen uit Nederland. Ik wist eigenlijk niets van fietsen, maar toch waagde ik

samen met een handige vriend de gok om in de fietsenreparatie te stappen. Na drie dagen stage bij een fietsenmaker kochten we vijftien fietsen bij het Nederlandse Leger des Heils en tien nieuwe exemplaren bij de Spartafabriek. Met een paar tangen en schroevendraaiers begonnen we in een gehuurde ruimte in het quartier Mouffetard in het centrum. In het begin waren de klanten uiteraard niet tevreden, maar we werden steeds handiger. Voor elk klein onderdeelje haastte ik me naar de groothandel. Langzaam ontwikkelde onze winkel zich tot volwaardig reparatie-atelier. 'Klaar binnen één dag!' is een belofte die we inmiddels altijd nakomen."

En, hoe ging het verder?

"Een gunstige ontwikkeling was fietsservice Vélib', waarbij Parijzenaren een fiets kunnen meenemen en achterlaten waar ze maar willen. Dat heeft een boost gegeven aan de toeristische fietsverhuur, maar ook aan onze winkel. Toeristen zagen in dat de stad bezichtigen per fiets een reële optie was. Jarenlang werkten we samen met Lex, een Amsterdammer die toeristen op onze fietsen rondleidde. Wel twee tot drie groepen week. Mijn man opende onze tweede winkel aan de rue Cardinal Lemoine. Menig toerist heeft op onze zadels gezeten! Sinds een jaar zit ik op een nieuwe fantastische locatie aan de rue des Fossés-Saint-Bernard. Hier >

Annemarie voor haar reparatiewerkplaats en verhuurbedrijf Gepetto & Vélos in Parijs.

La France & moi

trekken we ook Parijzenaars aan van de andere kant van de Seine, de ligging is ideaal. Mijn man en ik zijn sinds zes jaar gescheiden. Hij heeft de eerste winkel omgezet tot Casa Gepetto, een Tunesisch restaurant. Daar lag toch meer zijn hart.”

Ben je goed geïntegreerd?

“In het begin vond ik het hier niks. Het duurde lang om vrienden te maken, maar uiteindelijk gevonden lukte het en toen werd mijn leven hier heerlijk. Met al onze internationale achtergronden zijn we een verrijking voor elkaar. Franse vrienden heb ik weinig, want ik heb de indruk dat Fransen niet zo persoonlijk worden en ik voel me te direct in hun ogen. Sinds tien jaar voel ik me ook niet meer zo Nederlands. Ik vind het wel lekker om in Nederland te zijn, maar na een paar dagen krijg ik de kriebels. Het is allemaal te streng geregeld. In Parijs nemen mensen nog de tijd voor spontaniteit. Ik organiseer zelf ook exposities boven mijn fietsatelier waar mensen elkaar op een spontane manier kunnen ontmoeten. Het is heerlijk om in zo'n internationale stad te wonen, waar ik als 'die vrije Hollandse op klompen' ook goed in pas. Die klompen waren een cadeautje van mijn zus en zijn ook nog eens goed voor mijn rug!”

Wat zijn de grootste verschillen tussen Nederland en Frankrijk?

“In Frankrijk mis ik de openheid en directheid waar Nederlanders bekend om staan. Fijn van Fransen vind ik dat je in het algemeen sneller lange, diepe gesprekken hebt. Cultuur is vermengd met het dagelijkse leven. Zo leerden onze kinderen al jong

In Parijs nemen mensen nog de tijd voor spontaniteit. En in Frankrijk heb je sneller lange, diepe gesprekken

Boven: de medewerkers van Gepetto & Vélos; de winkel; Annemarie op vakantie.

op school gedichten uit hun hoofd, gingen met hun tekenleraar naar het eiland Tatihou in Normandië om daar watervogels te schetsen en zongen zeemansliederen tijdens een concert in de plaatselijke kerk.”

Wat zijn je favoriete plekken in Parijs?

“De Jardin des Plantes, achter de universiteit, een botanische tuin met serres. Een hele rustige plek waar ik graag even ontspan. Maar ook de Quai de la Seine is een favoriet. Elke avond wordt er gedanst: Bretonse dans, rock-'n-roll, salsa. Een hele vrije, ongedwongen sfeer. Maar de leukste wijk vind ik toch wel Belleville. Veel culturen vermengen zich daar: Arabische, Joodse, Afrikaanse en Franse. Je vindt er bijzondere restaurants, cafeetjes, kleine concertzalen: een echte meltingpot.”

■ TEKST & FOTOGRAFIE BEEVEEDEE, EVA VAN DORST-SMIT EN MAARTEN VAN DORST.